АБ ХОДЗЕ ВЫКАНАННЯ ПАСТАНОВЫ ЦК КПСС „АБ ЗАДАЧАХ ПАРТЫЙНАЙ ПРАПАГАНДЫ Ў СУЧАСНЫХ УМОВАХ“

З даклада першага сакратара абкома КПБ тав. Прытыцкага С. О.

— Цэнтральны Камітэт нашай партыі, — гаворыць дакладчык, — надае велізарнае значэнне ідэалагічнай рабоце сярод працоўных. Клопаты партыі аб паляпшэнні выхаваўчай работы праявіліся ў радзе рашэнняў, прынятых ЦК за апошні час.

Асабліва важнае значэнне ў гэтым напрамку мае пастанова ЦК КПСС «Аб задачах партыйнай прапаганды ў сучасных умовах». У ёй дакладна вызначана праграма ідэалагічнай работы партыі на сучасным этапе камуністычнага будаўніцтва, вызначаны змест, формы і метады яе ажыццяўлення.

Як жа абласная партыйная арганізацыя вырашае задачы, што вынікаюць з пастановы ЦК КПСС, якія трэба вызначыць меры па ліквідацыі недахопаў у ідэалагічнай рабоце?

Дакладчык гаворыць, што партыйныя арганізацыі вобласці за апошні час дабіліся некаторага паляпшэння ідэалагічнай работы. У прапагандысцкай і масава-палітычнай рабоце стала менш дагматызму і начытніцтва. Прапаганда і агітацыя вядуцца больш мэтанакіравана, падпарадкаваны інтарэсам мабілізацыі працоўных на барацьбу за выкананне заданняў сямігодкі, інтарэсам выхавання чавага чалавека.

Палепшылася работа сеткі партыйнай і камсамольскай асветы. Пачалі лепш задавальняцца запатрабаванні слухачоў гурткоў, школ і семінараў. У васьмі гарадах і раёнах вобласці адкрыты эканамічныя факультэты Мінскага вячэрняга універсітэта марксізма-ленінізма. Больш шырока пачалі праводзіцца канферэнцыі па тэарэтычных праблемах будаўніцтва камунізма, эканомікі і арганізацыі вытворчасці.

Павышэнне ўзроўню прапагандысцкай работы, умацаванне яе сувязі з жыццём дасягнута ў выніку паляпшэння якаснага складу прапагандыстаў.

Разам з тым, як указвае дакладчык, у партыйнай прапагандзе ёсць яшчэ шмат недахопаў. Да канца не пераадолен адрыў прапаганды ад практычных задач. Часта некаторыя прапагандысты і лектары пры выкладанні пытанняў марксісцка-ленінскай тэорыі паўтараюць агульнавядомыя ісціны, пазбягаюць вострых пытанняў сучаснасці, не паказваюць, як партыя ажыццяўляе важнейшыя палажэнні марксізма-ленінізма.

Прапагандысцкая работа павінна выхоўваць у савецкіх людзей камуністычныя адносіны да працы і сацыялістычнай уласнасці, пачуццё калектывізму, савецкі патрыятызм, высокія маральныя якасці.

На прадпрыемствах і будоўлях, у калгасах і саўгасах шырыцца рух брыгад і ўдарнікаў камуністычнай працы. Гэтае высокае званне ўжо заваявалі ў нашай вобласці 285 брыгад і каля 1.700 ударнікаў. У спаборніцтва за камуністычную працу ўключыліся калектывы раду прадпрыемстваў, тысячы брыгад і асобных рабочых і калгаснікаў.

За апошні час на прадпрыемствах нарадзілася многа патрыятычных пачынанняў, якія з'яўляюцца яскравым сведчаннем росту палітычнай свядомасці і працоўнага энтузіязму савецкіх людзей.

Наша задача заключаецца ў тым, каб падтрымліваць і развіваць парасткі новых, камуністычных адносін да працы, прапагандаваць і ўкараняць у вытворчасць вопыт наватараў і перадавікоў, дасягненні айчыннай навукі і тэхнікі.

У гэтых адносінах трэба адзначыць станоўчую работу Сталінскага і Кастрычніцкага райкомаў партыі гор. Мінска, Маладзечанскага, Барысаўскага і Вілейскага гаркомаў КПБ, Мінскага і Валожынскага райкомаў партыі.

Адным з апраўдаўшых сябе метадаў прапаганды і пашырэння перадавога вопыту з'яўляецца арганізацыя экскурсій і семінараў работнікаў сельскай гаспадаркі і партыйна-савецкага актыву ў перадавыя калгасы і саўгасы. За апошні час праведзена звыш 30 такіх абласных і міжраённых семінараў і экскурсій.

У гарадах і раёнах сёлета было праведзена многа іншых масавых мерапрыемстваў, такіх як свята песні, ушанаванне перадавікоў і г. д. Але на гэтых сходах і вечарах трэба гаварыць не толькі аб перадавіках, але крытыкаваць лодыраў, і ўсіх тых, хто хоча менш працаваць і больш атрымаць. Аб гэтым сведчыць такі факт: у калгасах вобласці 13 працэнтаў ад агульнай колькасці працаздольных калгаснікаў не выпрацавала мінімуму працадзён. У нас ёсць яшчэ людзі, якія наогул не ўдзельнічаюць у працы, вядуць паразітычны спосаб жыцця. Не перавяліся і такія адмоўныя з'явы, як казнакрадства, спекуляцыя, хабарніцтва, раздуванне падсобнай гаспадаркі, ператварэнне калектыўных садоў і гародаў у крыніцу асабістай нажывы.

Партыйныя, прафсаюзныя і камсамольскія арганізацыі павінны больш актыўна рэагаваць на кожны выпадак няправільных адносін да працы, сацыялістычнай уласнасці, на любы антыграмадскі ўчынак. Трэба ствараць абстаноўку нецярпімасці да ўсіх, хто адвільвае ад працы, хто наносіць шкоду інтарэсам працоўных і дзяржавы.

Пастанова ЦК КПСС, гаворыць дакладчык, абавязвае нас узмацніць выхаванне працоўных у духу сацыялістычнага інтэрнацыяналізму, высокіх прынцыпаў маралі новага грамадства, непахіснай веры ў справу партыі і народа.

Партыйныя арганізацыі вобласці накіроўваюць свае намаганні на тое, каб выхаваць у савецкіх людзей гэтыя выдатныя якасці.

Але мы яшчэ не заўсёды актыўна і ўмела вядзём гэтую работу, не даём належнага адпору варожай прапагандзе, спробам разбэсціць нашых людзей ілжывымі казкамі аб «спакусах» капіталістычнага спосабу жыцця.

Нам трэба шырэй выкарыстаць усе формы і сродкі прапаганды і агітацыі для паказу перавагі нашага грамадскага і дзяржаўнага ладу, сусветна-гістарычных заваёў савецкага народа ў барацьбе за сацыялізм і камунізм. З мэтай выхавання савецкага патрыятызму і інтэрнацыяналізму трэба часцей і на больш высокім узроўні наладжваць сустрэчы працоўных з ветэранамі грамадзянскай і Вялікай Айчыннай войнаў, цікава праводзіць святкаванні юбілейных дат, шырэй прапагандаваць дасягненні працоўных краін народнай дэмакратыі ў будаўніцтве новага жыцця.

Вялікае значэнне ў рабоце па выхаванню працоўных мае глыбокае растлумачэнне міралюбівай знешняй палітыкі Савецкага Саюза. Усе нашы прапагандысты, лектары, агітатары, партыйна-савецкія работнікі павінны вучыцца ўменню страсна, пераканаўча прапагандаваць ідэі марксізма-ленінізма, палітыку нашай партыі, у поўнай меры выкарыстоўваць багаты матэрыял, які ёсць у выступленнях таварыша М. С. Хрушчова і рашэннях ЦК КПСС.

Трэба, каб у друкаванай і вуснай прапагандзе выкрывалася агрэсіўная палітыка імперыялістычных дзяржаў, традыцыі і мараль буржуазнага грамадства. Неабходна больш актыўна весці барацьбу супраць варожай марксізму-ленінізму буржуазнай ідэалогіі, супраць дагматызму і рэвізіянізму, няспынна павышаць палітычную пільнасць працоўных.

Тав. Прытыцкі спыняецца на пашырэнні сферы ўплыву і выкарыстанні ўсіх форм і сродкаў ідэалагічнай работы ў выхаванні новага чалавека.

Вялікае значэнне ў пашырэнні рамак партыйнай прапаганды мае сістэма палітычнай асветы. Абласная партарганізацыя пачала вырашэнне задачы, накіраванай на тое, каб узброіць у бліжэйшыя два-тры гады эканамічнымі ведамі кожнага рабочага і калгасніка. У гэтым годзе эканамічную тэорыю вывучае звыш 130 тысяч чалавек.

Вывучэнне практыкі фарміравання сеткі палітычнай асветы паказвае, аднак, што некаторыя гарадскія і раённыя камітэты партыі, сканцэнтраваўшы ўвагу на арганізацыі эканамічнай вучобы, упусцілі з поля зроку іншыя звенні палітычнай асветы. У такіх раёнах, як Плешчаніцкі і Мядзельскі, значна скарацілася колькасць вывучаючых гісторыю партыі.

У пашырэнні рамак ідэалагічнай работы важная роля належыць лекцыйнай прапагандзе. У гэтай справе праведзена таксама пэўная работа. Аднак мы не дабіліся яшчэ таго, каб у кожным населеным пункце чыталася не менш адной-двух лекцый у месяц. Ёсць яшчэ многа вёсак, дзе працоўныя на працягу некалькіх месяцаў не чуюць жывога слова лектара.

Адной з прычын нездавальняючай «геаграфіі» ў лекцыйнай прапагандзе з'яўляецца адсутнасць прадуманага планавання. Старобінскі, Іўянецкі, Лагойскі, Мядзельскі, Крывіцкі, Плешчаніцкі, Пухавіцкі і некаторыя іншыя райкомы КПБ не выконваюць указання абкома партыі аб тым, каб пярвічныя партыйныя арганізацыі калгасаў і саўгасаў штомесяц зацвярджалі планы чытання лекцый па кожнаму населенаму пункту. Аддзелы прапаганды і агітацыі гаркомаў і райкомаў партыі павінны аналізаваць гэтыя планы, сачыць за іх выкананнем, ажыццяўляць штодзённы кантроль за тэматычнай накіраванасцю і ідэйным узроўнем чытаемых лекцый.

Вялікія рэзервы ў справе паспяховага выканання пастаўленай ЦК КПСС задачы па пашырэнню сферы ўплыву партыйнай прапаганды закладзены ў арганізацыі папулярных цыклаў лекцый і лекторыяў для тых, хто не наведвае заняткі ў сетцы палітычнай асветы. Аднак гэтыя магчымасці выкарыстоўваюцца далёка не поўнасцю. У вобласці і горадзе Мінску створана ўсяго 417 такіх цыклаў лекцый. Гэта вельмі мала. Гарадскім і раённым камітэтам партыі неабходна ў бліжэйшы час дэталёва вывучыць практыку арганізацыі ў раёнах цыклаў лекцый і прыняць меры, каб яны былі ва ўсіх буйных населеных пунктах.

За апошні час партыйныя арганізацыі некалькі палепшылі агітацыйна-масавую работу. Яна стала больш злабадзённай і канкрэтнай.

Аднак яшчэ мала ўдзяляецца ўвагі ўдасканаленню форм і зместу агітацыйна-масавай работы. У асобных партарганізацыях бяздзейнічаюць агіткалектывы.

Абавязак партыйных камітэтаў — палепшыць кіраўніцтва агіткалектывамі, арганізаваць работу іх па прыкладу агіткалектываў Мінскага радыёзавода і саўгаса імя 10-годдзя БССР Любанскага раёна, дзе дзейнасць агітатараў ацэньваецца па змяненню адносін да працы і змяненню паводзін людзей, з якімі яны працуюць.

Усё шырэй разгортваецца масава-палітычная работа ў сувязі з падрыхтоўкай да Пленума ЦК КПСС і выбарчай кампаніяй па выбарах народных судоў. Гэта патрабуе ад партыйных камітэтаў і партарганізацый узмацнення агітацыйнай работы, узняцця яе ўзроўню, прыцягнення да гэтай работы шырокага актыву.

У пашырэнні рамак агітацыйнай і прапагандысцкай работы на прамысловых прадпрыемствах вялікае значэнне мае выкарыстанне такіх масавых форм, як «дзень цэха», які практыкуецца на многіх прадпрыемствах Мінска, Барысава, Слуцка і іншых. Варта пераймання таксама практыка палітінфармацый, якія праводзяцца на заводзе аўтаматычных ліній, трактарным і гадзіннікавым заводах, у будаўнічым трэсце № 5, на заводзе запасных частак, радыёзаводзе і інш.

Вялікую ролю адыгрываюць «дні брыгады», якія праводзяцца ў многіх калгасах. Яны сталі дзейсным сродкам ідэйнага выхавання працаўнікоў вёскі. У Валожынскім раёне, напрыклад, у «дзень брыгады» прачытана сёлета звыш дзвюх з палавінай тысяч палітычных дакладаў.

Трэба адзначыць, аднак, што некаторыя райкомы партыі ў апошні час аслабілі ўвагу да гэтай важнай формы ідэалагічнай работы. У многіх калгасах Іўянецкага і Крывіцкага раёнаў «дні брыгады» летам не праводзіліся. У калгасах Клецкага раёна іх звялі да звычайных брыгадных сходаў, на якіх палітычная работа пачала падмяняцца чарговай «накачкай» калгаснікаў з боку брыгадзіраў. Трэба неадкладна ўхіліць гэтыя недахопы і дабіцца, каб «дзень брыгады» рэгулярна праводзіўся ў кожным калгасе і саўгасе. Тое ж трэба рабіць і ў адносінах да правядзення «дня жывёлавода».

Дакладчык гаворыць далей аб неабходнасці ўзмацнення палітычнай работы сярод жанчын. Партыйныя камітэты і партарганізацыі павінны праяўляць пастаянныя клопаты аб задавальненні ідэйных запатрабаванняў жанчын, аб прыцягненні іх да актыўнага грамадска-палітычнага жыцця. Вялікую ролю ў гэтай справе павінны адыграць створаныя на многіх прадпрыемствах, у калгасах і саўгасах жаночыя саветы.

Асобныя партарганізацыі пачалі прымяняць цікавыя формы палітычнай работы сярод жанчын. Пухавіцкі райком партыі, напрыклад, рэгулярна праводзіць сходы жанчын — перадавікоў прамысловасці і сельскай гаспадаркі. Партарганізацыі Варашылаўскага, Фрунзенскага і Сталінскага раёнаў добра арганізуюць работу пры домакіраўніцтвах, праводзяць калектыўныя экскурсіі непрацуючых жанчын і пенсіянераў у музеі, выезды за горад, святы жыхароў двара і г. д.

Важнае значэнне набывае прапаганда камуністычнай ідэалогіі сярод моладзі, выхаванне ў юнакоў і дзяўчат пачуцця савецкага патрыятызму, павагі да працы і грамадскай уласнасці. І ў гэтай справе дасягнуты некаторыя поспехі. Партыйныя камітэты і партарганізацыі імкнуцца выхоўваць моладзь на слаўных баявых традыцыях барацьбы нашай партыі і народа за камунізм. Больш значнае пашырэнне атрымліваюць такія формы работы з моладдзю, як сустрэчы з ветэранамі рэвалюцыі, старымі бальшавікамі, героямі грамадзянскай і Вялікай Айчыннай войнаў, партызанамі, з удзельнікамі руху брыгад і ўдарнікаў камуністычнай працы, перадавікамі і наватарамі вытворчасці.

Заслугоўвае адабрэння ініцыятыва тых партыйных і камсамольскіх арганізацый, якія праяўляюць клопаты аб тым, каб важныя падзеі ў жыцці людзей адзначаліся ў калектыве ва ўрачыстай святочнай абстаноўцы. У горадзе Мінску, Валожынскім і радзе іншых раёнаў так праводзяць уручэнне пашпартоў юнакам і дзяўчатам, якія дасягнулі шаснаццаці год. Часцей сталі праводзіцца камсамольскія вяселлі.

Аднак у выхаванні моладзі і асабліва студэнцкай ёсць многа недахопаў. Партыйныя і камсамольскія арганізацыі Белдзяржуніверсітэта, лесатэхнічнага інстытута і іншых ВНУ цярпіма адносяцца да таго, што частка студэнтаў дрэнна вучыцца, дапускае амаральныя ўчынкі.

Дакладчык рэзка крытыкуе асобных выкладчыкаў ВНУ, якія дапускаюць амаральныя ўчынкі і ганьбяць званне савецкага педагога.

Затым тав. Прытыцкі гаворыць аб стане навукова-атэістычнай прапаганды ў вобласці. Пры гэтым ён асаблівую ўвагу звяртае на індывідуальную работу з веруючымі.

Вялікія задачы стаяць перад культурна-асветнымі ўстановамі. Яны павінны быць сапраўднымі цэнтрамі палітычнай работы сярод працоўных. Аднак многія партарганізацыі і органы культуры яшчэ дрэнна клапоцяцца аб паляпшэнні культурнага абслугоўвання працоўных. У многіх месцах нездавальняюча вядзецца будаўніцтва калгасных клубаў. Нямала выпадкаў, калі калгасныя клубы і другія культурна-асветныя ўстановы выкарыстоўваюцца не па прызначэнню.

За апошні час, гаворыць далей дакладчык, некалькі палепшыўся ідэйна-палітычны змест нашых газет, павысілася іх арганізуючая роля ў мабілізацыі працоўных на паспяховае выкананне заданняў сямігодкі. Газеты смялей пачалі ставіць і прапагандаваць палітычныя, гаспадарчыя і ідэалагічныя пытанні, шукаць разнастайныя формы падачы матэрыялаў.

Але на старонках газет усё яшчэ мала паяўляецца цікавых, яркіх па форме і глыбокіх па зместу матэрыялаў. Газеты лепш павінны прапагандаваць перадавы вопыт, у тым ліку і вопыт партыйна-палітычнай работы, больш актыўна весці барацьбу з адмоўнымі з'явамі ў нашым жыцці, з фактамі дармаедства, няправільных паводзін у быце, рэлігійнымі забабонамі.

Партыйныя камітэты і партарганізацыі павінны пастаянна займацца распаўсюджваннем друку. Вынікі ж двухмесячнай работы па распаўсюджванню друку на 1961 год гавораць аб тым, што з гэтым справы не ўсюды абстаяць добра. Нездавальняюча ідзе падпіска на газеты і часопісы ў Вілейскім, Любанскім, Іўянецкім і Крывіцкім раёнах. Гэта сведчыць аб тым, што асобныя гаркомы і райкомы партыі па-сур'ёзнаму не займаюцца гэтай важнай палітычнай задачай.

Дакладчык спыняецца на пытаннях радыёфікацыі. Ён гаворыць, што дзесяцімесячны план па прыросту радыёкропак выкананы. Аблвыканком, органы сувязі, партыйныя і савецкія арганізацыі павінны зрабіць усё для таго, каб у будучым годзе поўнасцю завяршыць работу па радыёфікацыі калгасаў і саўгасаў вобласці.

Пастанова ЦК КПСС «Аб задачах партыйнай прапаганды ў сучасных умовах» патрабуе ад партыйных арганізацый узмацніць кіраўніцтва ідэалагічнай работай. Гаркомы і райкомы партыі пачалі больш глыбока займацца пытаннямі ідэалагічнай работы, больш востра рэагаваць на недахопы, канкрэтней кіраваць дзейнасцю партарганізацый па камуністычнаму выхаванню працоўных, шукаць новыя формы і метады партыйнага кіраўніцтва ідэалагічнай работай. Апраўдала сябе поўнасцю практыка пасылкі на прадпрыемствы, у калгасы і саўгасы прапагандысцкіх груп.

Узмацненне арганізатарскай работы партыйных камітэтаў, больш канкрэтнае кіраўніцтва ідэйна-палітычным выхаваннем працоўных садзейнічалі росту палітычнай і працоўнай актыўнасці мас, паспяховаму вырашэнню гаспадарча-палітычных задач.

Але ў кіраўніцтве ідэалагічнай работай з боку абкома, гаркомаў і райкомаў партыі ёсць яшчэ нямала сур'ёзных недахопаў і ўпушчэнняў. Мы не дабіліся таго, каб наша прапаганда была аператыўнай, хутка адклікалася на ўсе падзеі, на злабадзённыя пытанні нашага жыцця.

Многія недахопы ў ідэалагічнай, як і ва ўсякай партыйнай рабоце, тлумачацца слабай арганізацыяй выканання рашэнняў, якія прымаюцца партыйнымі камітэтамі. Пухавіцкі райком партыі, напрыклад, распрацаваў нядрэнныя мерапрыемствы па выкананню пастановы ЦК КПСС «Аб задачах партыйнай прапаганды ў сучасных умовах», але ў сваёй значнай частцы яны засталіся на паперы. Трэба павесці рашучую барацьбу з фактамі недысцыплінаванасці, няправільных адносін да выканання сваіх рашэнняў і пастаноў вышэйстаячых партыйных органаў па пытаннях ідэалагічнай работы.

Узровень ідэалагічнай работы ў першую чаргу залежыць ад стану арганізацыйна-партыйнай работы ў пярвічных партыйных арганізацыях. Таму трэба ўзмацніць увагу да пытанняў арганізацыйна-палітычнага ўмацавання партарганізацый, асабліва ў вёсцы.

Далейшае паляпшэнне ідэалагічнай работы немагчыма без пастаяннай жывой арганізатарскай работы кожнага партыйнага камітэта, кожнай партыйнай арганізацыі. Гутарка ідзе аб тым, каб да канца павярнуць увагу партыйных арганізацый да пытанняў прапаганды і агітацыі, дабіцца таго, каб усе партарганізацыі, усе камуністы выхаванне працоўных лічылі сваім пярвейшым партыйным абавязкам, займаліся ім не ад выпадку да выпадку, а пастаянна, прадумана, глыбока.

У заключэнне тав. Прытыцкі гаворыць, што перад намі стаяць вялікія і адказныя задачы па выкананню рашэнняў XXI з'езда КПСС. Гэтыя задачы мы будзем вырашаць тым лепш, чым вышэй узнімем узровень выхаваўчай работы сярод працоўных. Абавязак абласнога камітэта, гаркомаў і райкомаў партыі, абапіраючыся на накоплены партыйнымі арганізацыямі вопыт, дабіцца далейшага ўздыму ўсёй нашай ідэалагічнай работы, з яшчэ большай страснасцю і натхненнем несці ў масы вялікія ідэі марксізма-ленінізма.